

Na broj: **St-152/2023**

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU**

Vjerovnik: **ELGO-LUKS d.o.o., OIB: 21405123375, Dubrava 256 F, Zagreb,**
zastupan po punomoćnici Anđelki Kasum, odvjetnici u Zagrebu,
Sarajevska cesta 68

Predstečajni dužnik: **ZAGREBGRADNJA d.o.o., Zagreb, V Ravnice 6, OIB: 9233442442**

**PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE
Vrhovnom sudu Republike Hrvatske**

na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
broj PŽ-3485/2024-3 od 25. rujna 2024.

**e-komunikacijom
prilozi (dokumentacija)**

vjerovnika u predstečajnom postupku

- 1)** Vjerovnik ELGO-LUKS d.o.o. podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije u odnosu na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-3485/2024-3 od 25. rujna 2024. (koje rješenje je objavljeno na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova dana 15. listopada 2024. godine u 09:36), kojim je odlučeno:

„Odbijaju se kao neosnovane žalbe vjerovnika BKS Bank AG, Klagenfurt, Austrija, i ELGO-LUKS d.o.o. Zagreb, i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-152/2023-184 od 22. srpnja 2024.“

Tim rješenjem je, dakle, odlučeno o žalbi na prvostupanjsko rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-152/2023-184 od 22. srpnja 2024. (dalje. prvostupanjsko rješenje). Prvostupanjskim se rješenjem:

- pod točkom I. potvrđuje plan restrukturiranja prema kojem će se tražbina svakog pojedinog vjerovnika namiriti u skladu s izmijenjenim planom restrukturiranja javno objavljenim na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda 29. svibnja 2024. (dalje: izmijenjeni plan restrukturiranja), te će dužnik vjerovnicima namiriti tražbine na način da će se otpisati 70% svake tražbine, a preostalih 30% naplatiti će se bez kamata, nakon 12 mjeseci počeka, u 60 obroka, pa su u nastavku izreke opisane tražbine vjerovnika čije tražbine su priznate, a potom tražbine vjerovnika čije tražbine su osporene,
- pod točkom II. u odnosu na različite vjerovnike navodi na koja prava ne utječe predstečajni postupak,
- pod točkom III., IV. i V. određuje da će se potvrda plana restrukturiranja upisati u sudski registar i evidencije MUP te nalaže upis i u zemljišne knjige,
- pod točkom VI. određuje da će se ovo rješenje objaviti na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova te će se po pravomoćnosti dostaviti Financijskoj agenciji.

- 2) Prema članku 19. st. 8. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, **36/22**, dalje: **Stečajni zakon**) u predstečajnom postupku se revizija može izjaviti odgovarajućom primjenom pravila o reviziji u parničnom postupku.

Vjerovnik ELGO-LUKS d.o.o. podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije:

- na temelju članka 385.a st. 2. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22), jer vjerovnik kao podnositelj prijedloga čini vjerojatnim da su mu uslijed grube pogrešne primjene (ignoriranja) odredbi kogentnog materijalnog prava od strane suda – sve s ciljem rješenja predmeta pa i pod cijenu nezakonitosti plana i štete za vjerovnike i ignoriranja zakonom propisanih obveza u vezi plana, čija je svrha zaštititi vjerovnike i pravni poredak, povrijeđena temeljna ljudska prava zajamčena Ustavom Republike Hrvatske /člankom 14. (jednakost pred zakonom), člankom 18. (pravo na žalbu i djelotvoran pravni lijek), člankom 18. (pravo vlasništva) i člankom 29. st. 1. (pravo na pravično suđenje) / i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda,
- na temelju članka 385.a st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22) zbog pravnih pitanja o kojima nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a koja su važna za ishod ovog postupka, kako u odnosu na podnositelja tako i za postupak u cjelini, tako i razvoj prava u sudskoj praksi u svim predstečajnim postupcima pred trgovačkim sudovima, a važnost davanja odgovora dodatno proizlazi iz činjenice da je riječ o novim zakonodavnim odredbama (stupile su na snagu tek 31. ožujka 2022.).

A. PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE ZBOG POVREDE TEMELJNIH LJUDSKIH PRAVA

- 3) Prvi razlog za podnošenje prijedloga za dopuštenje revizije su osobito teške povrede odredaba postupka i nastavna pogrešna primjena materijalnog prava.

Vjerovnik ističe da su tijek i ishod dosadašnjeg tijeka postupka rezultirali povredom njegovog **(i)** prava na pravično suđenje, **(ii)** prava na djelotvoran pravni lijek, **(iii)** prava na jednakost pred zakonom kao i **(iv)** prava vlasništva, koja prava su zajamčena Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Vjerovnik upućuje na krajnju arbitrarnost nižestupanjskih odluka, posebno drugostupanjske odluke, i potpuno ignoriranje činjeničnih i pravnih specifičnosti predmeta. Imajući u vidu dokumentaciju u spisu predmeta te sadržaj žalbe, kao i sadržaj obrazloženja osporenih odluka - koja ne odgovaraju na pretežiti dio prigovora vjerovnika istaknutih tijekom postupka odnosno u žalbi protiv prvostupanjskog rješenja (koje vjerovnik rekapitulira i u ovom prijedlogu), u konkretnom slučaju je očito da su temeljni zaključci sud(ov)a paušalni i arbitrarni, zbog čega su nužno arbitrarna i njihova pravna stajališta na temelju kojih je na takav činjenični supstrat primijenjeno materijalno pravo.

3.1. DRUGOSTUPANJSKA ODLUKA

- 4) Vjerovnik ističe da je osporena drugostupanjska odluka reprezentativni primjer odluke u kojoj **stvarnog obrazloženja nema**, ono se svodi na čisto formalističko obrazloženje.

Jedno od temeljnih pravnih načela je pravo na obrazloženje odluke. Navođenje razloga za neku odluku ima dvojaku svrhu: izbjeći proizvoljne odluke i racionalizirati kontrolu nad odlukama. Pravno razmišljanje tijela koje odlučuje u postupku jest polazna točka postupka. Da bi stranka u postupku imala pravo na učinkovito pravno sredstvo te da bi i viši sud, povodom pravnog lijeka, mogao ispuniti svoju ustavnu zadaću, nužno je da obrazloženja odluka sadrže relevantne i dostatne razloge na temelju kojih su tijela koja vode postupak nešto utvrdila. Vjerovnik se poziva na ustaljeno stajalište ESLJP-a i Ustavnog suda da iz obrazloženja odluke moraju biti jasno vidljivi i obrazloženi razlozi na temelju kojih je sud odlučio o meritumu predmeta.

U ovakvom pravno zahtjevnom i činjenično nedorečenom predmetu u kojem se odlučuje o tražbinama vrijednosti više desetaka milijuna, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je dao svoje stajalište na način da je **faktično samo potvrdio odluku prvostupanjskog suda, uz navođenje tipiziranih potvrdnih rečenica o tome da je rješenje pravilno, a žalbeni navodi neosnovani.**

Vjerovnik ističe da obrazloženje u najvećem dijelu nije niti usmjereno na konkretno iznesene žalbene prigovore niti se u njemu interpretiraju mjerodavne zakonske odredbe **oko sadržaja plana, njegovih obveznih dijelova i načina donošenja odluke o njegovom prihvatu**, a u vezi s konkretnim specifičnostima predmeta na koje je argumentirano ukazivao vjerovnik.

Na opsežne žalbene navode oko povrede ustavnih prava, a u vezi s činjenicom da sudovi slijepo potvrđuju plan, neovisno o njegovom stvarnom sadržaju, značaju i prigovorima vjerovnika, drugostupanjski sud u pobijanom Rješenju navodi doslovno ovo:

„22. Pobijanim rješenjem nisu povrijeđena ustavna prava žalitelja ELGO-LUKS d.o.o. Zagreb.“

Imajući u vidu sadržaj žalbe, i detaljno argumentirane navode u kojima vjerovnik vidi povredu, drugostupanjski je sud bio dužan u obrazloženju odluke dati jasne razloge zbog kojih eventualno smatra da nisu povrijeđena ustavna prava, a što očito nije učinio.

Ovo posebno kad je iz sadržaja žalbe razvidno da je vjerovnik, prije svega, apelirao na drugostupanjski sud da pri odlučivanju o žalbi **zauzme izričit stav o (i) ulozi sudova u predstečajnom postupku kao i tome (ii) zanima li sud održivost poslovanja i plana restrukturiranja predstečajnog dužnika odnosno (iii) predstavlja li plan restrukturiranja samo formalnost u spisu**, neovisno o tome hoće li poslovanje biti održivo ili ne pa i neovisno o tome sadrži li plan očito nerealne procjene. Nadalje, vjerovnik je u žalbi izričito tražio da se sud izričito izjasni **očekuje li se od sudova da kritički analiziraju postupanje dužnika te plan restrukturiranja o čijem potvrđivanju odlučuju ili je zapravo uloga sudova da automatizmom prihvaćaju bilo koji plan i postupanje dužnika.**

Drugim riječima, predstavlja li odlučivanje o (potvrđivanju) plana (samo) prebrojavanje tražene većine vjerovnika kojima dužnik nije osporio tražbine, pa, ako dužnik skupi kontrolu većinu, sud ima samo potvrditi plan, čak i neovisno o njegovom sadržaju, pa čak i ako je plan očito neodrživ?

Ako plan sadrži očito nerealne procjene, kao što je slučaj u ovome postupku kada je dužnik već u prvoj godini ispunio samo 6-7% svojih procjena iz plana restrukturiranja (prihoda i neto dobiti), sud bi morao odbiti potvrditi takav plan.

Održivi plan ne bi trebao biti samo formalnost pa plan koji nema realne izgleda za uspjeh ne bi smio dobiti ni sudsku zaštitu.

Uloga sudova u predstečajnim postupcima je od iznimne važnosti, jer oni ne bi smjeli djelovati samo kao pasivni "potvrđivači" predloženih planova restrukturiranja. Drugim riječima, sudovi su dužni kritički analizirati bitne aspekte predloženih planova kako bi se izbjegle situacije u kojima se neodrživi planovi odobravaju bez odgovarajućeg razmatranja, iako oni potvrđivanju dobivaju formalnu sudsku zaštitu. Ništa od navedenog prvostupanjski sud nije ispitao niti učinio. Iz sadržaja žalbe je razvidno da je vjerovnik i u žalbi tvrdio da kada sud ne provjeri predstečajni plan, čiji sadržaj je zakonodavac izričito odredio (očito s razlogom), već ga samo administrativno potvrđuje, time dolazi do povrede temeljnih ustavnih prava vjerovnika.

Nadalje se vjerovnik, pod točkom 20. žalbe, izričito pozvao na ustavna prava i da su, u situaciji ako sud ne provjeri predstečajni plan u skladu sa zakonodavčevom namjerom i obveznim sadržajem koji je propisao, već ga samo administrativno potvrđuje, vjerovnici uskraćeni za pravično suđenje jer sud ne ispunjava svoju dužnost te se svodi do administrativno tijelo koje broji glasove. Time se vjerovnicima onemogućuje sudjelovanje u postupku i zaštita njihovih prava i interesa, u kontekstu pravičnog suđenja. Uz to, zanemarivanje strogog zakonskog roka za završetak predstečajnog postupka, također predstavlja povredu prava na pravično suđenje i na jednakost pred zakonom.

Vjerovnici imaju pravo (ili bi trebali imati) na zaštitu svoje imovine i na zaštitu svojih prava u predstečajnom postupku, a ne da ih svodi na ulogu nijemih promatrača radnji dužnika i kontrolne skupine koju je okupio, nakon čega očito može raditi što ga je volja pa čak i kad je riječ o (ne)poštivanju onih nekoliko kogentnih odredbi zakona. Ako sud ne provjeri predstečajni plan i omogućuje njegovo prihvaćanje bez adekvatne provjere, događa se da se imovina vjerovnika jednostrano umanjuje i da i ta umanjena potraživanja ne budu adekvatno zaštićena ili osigurana, a na kraju ni namirena. Ovakvo postupanje suda može rezultirati gubitkom imovine vjerovnika ili smanjenjem onog što bi im pripadalo bez tog plana, a što će se nedvojbeno dogoditi i u ovom slučaju ako plan postane pravomoćan. Navedeno predstavlja i jednostrano umanjivanje poduzetničkih sloboda, na mirno uživanje vlasništva te predstavlja umanjeње stečenih prava. Svi građani, uključujući vjerovnike, imaju pravo na jednaku zaštitu svojih prava pred zakonom. Ako sud postupka kao administrativni potvrđivač papira koji dužnik zove „planom restrukturiranja“, vjerovnici su diskriminirani u odnosu na dužnika.

Oni su diskriminirani i pred vjerovnicima čije tražbine dužnik nije osporio, a jer je nastojao steći kontrolnu većinu. To posebno u okolnostima konkretnog slučaja kada je dužnik prvo u opisu obveza naveo tražbine vjerovnika, među njima i podnositelja žalbe, a onda ih jednostrano osporio, bez obrazloženja (s tvrdnjom da „ne postoji“). Nepristrano i temeljito ispitivanje predstečajnog plana i uopće ispitivanja postupanja dužnika koji ne može ovako fraudolozno koristiti predstečajni postupak radi postizanja svojih ciljeva, na štetu velike većine vjerovnika i društva dužnika.

Pravna sigurnost podrazumijeva predvidivost i dosljednost sudskih odluka. Kada sud ne provjeri predstečajni plan, vjerovnici su izloženi pravnoj nesigurnosti jer ne mogu biti sigurni da će njihova potraživanja biti adekvatno zaštićena i da će postupak biti vođen u skladu sa zakonom.

U ovom slučaju potraživanja nisu uopće zaštićena, što je vidljivo usporedbom javno objavljenih podataka i onog što dužnik prezentira sudu za istu godinu za koju je podnio financijska izvješća u trenutku potvrđivanja plana (dužnik nije ostvario ni 10% planiranih prihoda i dobiti, a na tome temelji plan). Time se narušava povjerenje u pravni sustav i stvara se nestabilno poslovno okruženje. Vjerovnik traži od drugostupanjskog suda da mu kroz odgovore na postavljena pitanja i na žalbene razloge omogući pravo na učinkovito pravno sredstvo koje mu je priznato i EKLJP-om.

Zaista iz obrazloženja drugostupanjskog rješenja nije razvidno na kojim činjenicama i na kojoj pravnoj osnovi je drugostupanjski sud utemeljio svoju ocjenu o tome da nisu povrijeđena ustavna prava, posebno kad se uzmu u obzir žalbeni navodi.

Zbog navedenog se stječe dojam da drugostupanjski sud nije s dovoljnom pažnjom ispitao žalbu podnositelja. Stoga, u okolnostima konkretnog slučaja, dano obrazloženje ne može ocijeniti ni dostatnim ni ustavno pravno prihvatljivim. Izostanak konkretnog i jasnog odgovora na navode žalbe, doveo je do toga da vjerovnik u konkretnom slučaju nije imao pravično suđenje u aspektu prava na obrazloženu sudsku odluku i prava na pristup (revizijskom) sudu, u skladu sa zahtjevima članka 29. stavka 1. Ustava. Tako i USRH u Odluci oznake U-III/2019/2021 od 4. lipnja 2024. godine.

- 5) Iz sadržaja osporenih rješenja donesenih u konkretnom slučaju očito je da su barem nejasni, ali i pogrešni, zaključci sudova, jer nisu navedeni razlozi koji bi objašnjavali brojne činjenične zaključke sudova, kao ni primjenu prava na konkretan slučaj, a s obzirom na prigovore koje iznosi vjerovnik kako u žalbi tako i u ovom prijedlogu.

Propuste prvostupanjskog suda nije otklonio ni drugostupanjski sud, već se zadržao na uopćenim, formalističkim konstatacijama koje, suštinski, uopće ne predstavljaju obrazloženje. Jedno od temeljnih pravnih načela je pravo na obrazloženje odluke. Navođenje razloga za neku odluku ima dvojaku svrhu: izbjeći proizvoljne odluke i racionalizirati kontrolu nad odlukama. Pravno razmišljanje tijela koje odlučuje u postupku jest polazna točka postupka.

Da bi podnositelji imali pravo na učinkovito pravno sredstvo, nužno je da obrazloženja odluka sadrže relevantne i dostatne razloge na temelju kojih su sudovi nešto odlučili. Vjerovnik ističe ustaljeno stajalište ESLJP-a i Ustavnog suda da iz obrazloženja odluke moraju biti jasno vidljivi i obrazloženi razlozi na temelju kojih je sud odlučio o meritumu predmeta. Osporeno rješenje drugostupanjskog suda ne sadrži primjereno obrazloženje razloga na kojima se temelji. U ovakvom predmetu vjerovnik je iznio niz argumenta koji dovode u pitanje zauzete stavove i postupke oko potvrđivanja plana restrukturiranja, a o čemu je drugostupanjski sud samo prividno odlučio na način da je određeno naveo žalbene navode, a potom otklonio osnovanost istih navođenjem tipiziranih fraza i rečenica, bez stvarnog sadržaja koji bi omogućio žalitelju ili bilo kome trećem da shvati razloge zašto se njegovi navodi otklanjanju kao neosnovani.

Odlučni žalbeni navodi vjerovnika na koje vjerovnik nije dobio odgovor su sljedeći:

- **Nezakonito uskraćivanje prava glasa:** Vjerovnik je obrazloženo navodio da su povrijeđene odredbe članaka 56. i 106. st. 2. Stečajnog zakona u pogledu prava glasa vjerovnika s ovršnom ispravom, jer mu je sud nezakonito umanjio pravo glasa za dio tražbine, jednostranim i arbitrarnim rješenjem o ispravku broj St-152/2023-165 od 4. srpnja 2024., iako je (i) taj (uskraćeni) dio bio pokriven ovršnom ispravom. Drugostupanjski sud otklanja ovaj prigovor jednostavnim frazom da to „nije bilo sporno“ (?), što je naprosto netočno. Doista je teško uopće pretpostaviti iz čega sud zaključuje da bi iznos za koji je vjerovniku priznao pravo glasa bio nesporan. Ono što bi, s druge strane, trebalo biti nesporno jest da vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom za ukupni iznos prijavljene tražbine (!). Unatoč tome, o razlozima jednostranog umanjenja zakonom priznatog prava glasa na način na koji je to učinio sud, niti jedno rješenje ne sadrži niti riječi (!).
- **Nepridržavanje zakonskih rokova u postupku:** Vjerovnik je naveo da postupak traje 536 dana, iako je u članku 63. st. 1. i 2. Stečajnog zakona izričito određeno da je maksimalno dopušteno trajanje najviše 300 dana. Na te tvrdnje drugostupanjski sud navodi da nepoštivanje zakonskog roka nije od značaja na zakonitost rješenja (?). Međutim, to je shvaćanje protivno izričitim odredbama Stečajnog zakona i dovodi u pitanje jednakost pred zakonom. U odnosu na dostavljenju praksu istoga suda (**PŽ-1329/2024 od 26. ožujka 2024.**) o značenju tog roka i njegova prekoračenja, drugostupanjski sud paušalno navodi da nije primjenjiva jer se poziva na različite činjenične okolnosti, ali ne objašnjava koje su to „činjenične“ (i pravno značajne) razlike, pretpostavljeno iz razloga što stvarne razlike nema (oba postupka trajala su preko 300 dana, a sud je izričito potvrdio da je riječ o kogentnom roku, a ne instruktivnom).
- **Neodrživost plana:** Na tvrdnje vjerovnika da ne postoje razumni izgledi da se planom spriječi nesposobnost za plaćanje i osigura održivost poslovanja, što je očito iz dokumentacije u spisu kao i lažno i neistinito prikazanih podataka, drugostupanjski sud navodi da je navod neosnovan jer je „prvostupanjski sud ocijenio da postoje razumni izgledi“. Ako je to sud i (o)cijenio, vjerovnici to moraju moći ispitati, a što im nije omogućeno.

Prihvatanje ovakvog načina obrazloženja, pravno na pravni lijek očito postaje samo iluzorno i prividno, umjesto stvarno i učinkovito.

Drugostupanjski sud ne navodi niti riječi o činjenici da se neodrživost plana može ne samo učiniti vjerojatnom, već i dokazati (!!!) usporedbom stvarnih rezultata (iz u međuvremenu objavljenog godišnjeg financijskog izvješća dužnika o (stvarnom) poslovanju dužnika u 2023. godini, s (doslovno) 16 (šesnaest) puta manjim prihodima i 13 (trinaest) puta manjom neto dobiti, od onih prihoda i dobiti koji su prezentirani sudu i vjerovnicima u izmijenjenom planu restrukturiranja koje je osporavanim rješenjem potvrđeno. Na ovaj očiti dokaz potpune neodrživosti plana, drugostupanjski sud kaže da financijska izvješća (nota bene, javno objavljena) nisu bile predmet rasprave (?), i to iako je propisano čl. 11. st. 3. Stečajnog zakona da „sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze“.

- **Nepoštivanje obveznih elemenata plana prema čl. 27. Stečajnog zakona:** Vjerovnik u žalbi obrazlaže da plan restrukturiranja krši odredbe čl. 27. t. 9., 10., i 17. SZ-a, jer nema realan poslovni plan i bilancu, niti pokazuje osnove za održivost. Ono što plan zapravo sadrži je niz floskula, uopćenih formulacija i očito neistinite financijske podatke koji, čak i takvi, ne pokazuju održivost. Sud otklanja ove prigovore bez obrazloženja, jednostavno navodeći da iz plana proizlazi njegova zakonitost (?), dok uopće ne govori niti riječi na konkretne manjkavosti koje je vjerovnik naveo.
- **Nedopušten način osiguranja prihvata plana i nepoštivanje ravnopravnosti vjerovnika:** Drugostupanjski sud navodi da su žalbeni navodi neosnovani jer je prihvatanje plana postignuto na zakonit način, bez pogodovanja određenim vjerovnicima. Dakle, očitovanje je uopćeno i paušalno, iako žalba sadrži niz konkretnih specifičnosti koji dovode u pitanje taj zaključak. Tako konkretno da je dužnik osporio tražbine 56 vjerovnika u ukupnom iznosu od preko 48 milijuna EUR koje je prethodno sam priznao i koje ima zavedene u poslovnim knjigama kako bi na taj način osigurao kontrolu nad glasovanjem. Koje je značenje činjenice da dužnik spori gotovo 50 milijuna EUR tražbina koje ima zavedene u poslovnim knjigama? Spada li barem to u nedopušten način osiguranja prihvata plana i bi li sud mogao o tome navesti barem svoje mišljenje? Sud se ne osvrće na ove konkretne tvrdnje, već ih otklanja uopćenom formulacijom.
- **Obveza obustave:** Vjerovnik je detaljno argumentirao da su ispunjene pretpostavke iz članka 61. st. 3. točaka 2), 3), 4) i 7) i članka 61.a. st. 1. Stečajnog zakona za obustavu postupka.

Naime, dužnik je očito s namjerom fraudolozno osporavao ogromne iznose tražbina vjerovnika koji bi mogli utjecati na tijek i ishod predstečajnog postupka, i to samo onima (i) koji nisu povezani s jedinim vlasnicima i direktorima dužnika /Matija Vojnović, Ivan Vojnović, Valentina Vojnović/, (ii) koji nisu bili spremni glasati za njihov plan.

Da je tome tako nedvojbeno je iz činjenice da je te tražbine sam dužnik prijavio sudu u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka i imao zavedene u poslovnim knjigama i prvom prijedlogu plana restrukturiranja, da bi ih potom fraudolozno osporio. O značenju ove činjenice sudovi naprosto šute.

S druge strane, dužnik je tražbine s dužnikom i vlasnicima povezanih osoba i društava nekritički priznavao kako bi „osigurao“ kontrolu većinu za glasovanje o planu restrukturiranja – što se vidi već iz izračuna glasova na ročištu za glasovanje o planu restrukturiranja i male većine glasova ZA u odnosu na glasove PROTIV, a i ta mala većina je nastala uslijed nedopuštenog načina djelovanja dužnika i njegovih zakonskih zastupnika u postupku).

Uz to, iako zakonom propisano kao obvezno planom restrukturiranja nije uopće predviđeno namirenje iznosa koji bi vjerovnici dobili da njihova tražbina nije osporena. Uslijed stvarnog poslovanja dužnika, koji dužnik nastoji sakriti neistinitim prikazivanjem nerealnih želja, suprotno javno objavljenim financijskim izvješća za 2023. godinu, neće ni biti sredstava za rezerviranje tih iznosa radi naplate, po okončanju parničnih postupaka radi utvrđenja tražbina onih vjerovnika kojima je dužnik (neosnovano) osporio tražbine radi namještanja glasovanja u predstečajnom postupku, iako ih je prethodno priznao u svojim poslovnim knjigama i prijedlogu za pokretanje postupka.

Dodatno, plan je neodrživ i nema realne izglede koje zakonodavac propisuje kao pretpostavku za potvrdu plana. Dužnik je ispunio samo 6,75% procijenjenih prihoda i 7,51% procijenjene neto dobiti za 2023. godinu. Ove niske stope ostvarivanja jasno pokazuju da su procjene bile znatno precijenjene, a stvarni rezultati su daleko ispod očekivanih ciljeva. Ujedno se s pravom postavlja pitanje koji je stvarni cilj ovog predstečaja ako se potvrđuje plan u kojem već na samom početku ne samo da nema očekivanih rezultata, nego oni ne dosižu ni 10% onoga što je lažno predočeno i čemu sudovi ove države olako daju zaštitu. Da ovaj disparitet između „predviđanja“ dužnika i stvarnih rezultata nije bio ni samo „optimizam“ dužnika potvrđuje i činjenica da zakonski zastupnici dužnika već imaju podnesene kaznene prijave za krivotvorenje poslovnih knjiga.

Drugostupanjski sud samo navodi da su te tvrdnje neosnovane jer „nisu bitno povrijeđena pravila“. O tome koja pravila sud smatra da jesu povrijeđena i zašto ona jesu ili nisu bitna, a koja po mišljenju suda nisu, drugostupanjsko rješenje ne sadrži niti riječi. O činjenici da je dužnik sam potvrdio da je ispunio 6,75% procijenjenih prihoda i 7,51% procijenjene neto dobiti za 2023. godinu, dakle, neistinito je predočio podatke na kojima se temelji predočeni plan, a plan je očito neodrživ, sud navodi da financijski rezultati dužnika nisu bili predmet raspravljanja na ročištu (???). Je li ovo odgovor na postavljeno pitanje koji je cilj ovog postupka u kojem već na samom početku znamo da vjerovnici neće dobiti baš ništa, a u stečaju bi dobili bar nešto? Zašto sud zanemaruje svoju zakonsku obvezu da „po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga izvodi sve potrebne dokaze“? Ovo nije parnični postupak da se pozivanjem na prekluzivnost dostave dokaza opravda odbijanje utvrđivanja materijalne istine!

Obrazloženje drugostupanjskog suda (sadržano u točkama 14.-17., 20 .i 22. obrazloženja), koje se u pretežnom dijelu odnosi na prepisivanje navoda žalitelja, umjesto na ocjenu osnovanosti tih navoda, ne može se smisleno i učinkovito niti osporavati, jer ono nije niti usmjereno na konkretno iznesene navode niti se u njemu interpretiraju mjerodavne zakonske odredbe ili daju shvaćanja o pitanjima koja izričito postavlja vjerovnik i koja se samo po sebi nameću u vezi tih žalbenih tvrdnji.

Očito je da se drugostupanjski sud doista nije potrudio za svoje odbijanje žalbe dati odgovarajuću argumentaciju, već je i on, kao i prvostupanjski sud, samo potvrđivač predloženih planova restrukturiranja i prebrojavač glasova, sve u službi dužnika koji koristi predstečajni postupak samo u svoju korist, ne poštujući ni minimalna procesna pravila. Navedeno za posljedicu ima da se planovi potvrđuju neovisno o njegovom sadržaju i održivosti te odredbama Stečajnog zakona koje sudu daju daleko aktivniju i značajniju ulogu. Postavlja se pitanje je li država spremna odgovarati za štetu vjerovnicima koja će nastati kada ovaj očito neodrživ plan dužnika propadne i hoće li Republika Hrvatska zaista moći reći da su „institucije radile svoj posao“ i da nisu mogle znati ishod, a unatoč vrlo konkretnim i objektivnim pokazateljima na koje se određeno poziva(o) vjerovnik, a preko kojih sud vrlo olako prelazi.

Nastavno na naprijed iznijetu argumentaciju osporeno rješenje vjerovniku nije osiguralo pravo na djelotvorno pravno sredstvo, kako ga u svojoj praksi tumače ESLJP i Ustavni sud te vjerovnik smatra povrijeđenim i pravo zajamčeno člankom 13. Konvencije.

6) Pravna pitanja koja se postavljaju na temelju članka 385.a st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22) **glase:**

- a)** Je li počinjena bitna povreda postupka pred drugostupanjskim sudom ako drugostupanjska odluka o žalbi na rješenje o potvrđivanju plana restrukturiranja ne sadrži ocjenu žalbenih navoda od odlučnog značaja i/ili ako su izneseni razlozi uopćeni te se svode na tvrdnje da bi stanje bilo drugačije od onog kako ga predstavlja žalitelj?
- b)** Je li sud dužan, pri odlučivanju o potvrđivanju plana restrukturiranja, u smislu čl. 61. Stečajnog zakona, ispitati sadržaj plana restrukturiranja i razloge za eventualnu obustavu i o tome navesti razloge kako bi stranke imale mogućnost ispitivanja pravilnosti zaključaka suda?
- c)** Može li drugostupanjski sud, koji odlučuje o žalbi na rješenje o potvrdi plana restrukturiranja, otkloniti žalbene navode o tome da plan restrukturiranja nema obvezni sadržaj, u smislu čl. 27. Stečajnog zakona, uopćenim navođenjem da „iz plana proizlazi njegova zakonitost“, ili se dužan konkretno i određeno izjasniti u kojem dijelu plana su navedeni određeni obvezni dijelovi za koje vjerovnik konkretno navodi da nedostaju?

- d) Može li drugostupanjski sud koji odlučuje o žalbi na rješenje o potvrdi plana restrukturiranja otkloniti žalbene navode o tome da ne postoje razumni izgledi da se planom spriječi nesposobnost za plaćanje i osigura održivost poslovanja, što je razlog za uskraćivanje potvrde plana restrukturiranja prema čl. 61. st. 3. t. 7. Stečajnog zakona, kad žalitelj konkretno obrazlaže svoju tvrdnju i dostavlja dokaze za istu, otkloniti žalbene navode uopćenim navođenjem da je „prvostupanjski sud ocijenio da postoje razumni izgledi“, ili se dužan konkretno i određeno izjasniti zašto je ocjena prvostupanjskog suda pravilna, u vezi s konkretnim žalbenim razlozima?
- e) Je li sud dužan po proteku rokova iz članka 63. st. 1. i 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22) dužan donijeti rješenje o obustavi predstečajnog postupka, sukladno odredbi članka 63. st. 3. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22)?

Može li se obvezna primjena te odredbe isključiti ako je rješenjem suda bio produljen taj rok i ako je sud nastavio predmetni predstečajni postupak do pravomoćnosti odluke koja će biti donesena o planu restrukturiranja? Može li se obvezna primjena te odredbe isključiti ako je u postupku bilo više žalbi koje su produljile rokove trajanja?

- f) Jesu li sudovi u predstečajnom postupku dužni ispitati dokaze koji su važni za utvrđenje činjenica koja su važne za ocjenu plana restrukturiranja, u koju obvezu spada i ispitivanje financijskih izvješća koje je sam dužnik sastavio i predao FINA-i, a koji dokazuju neodrživost plana o kojem se odlučuje, ili sud taj dokaz može otkloniti i odbiti razmotriti ako nije bio predmet raspravljanja na ročištu za glasovanje, a uvažavajući i obvezu suda da po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga izvodi sve potrebne dokaze u smislu čl. 11. st. 3. Stečajnog zakona?
- g) Je li sud u predstečajnom postupku po službenoj dužnosti dužan ispitati ukazuje li postupanje dužnika koji tražbinu određenu vjerovnika uvrsti u popis imovine i obveza (čl. 17. Stečajnog zakona), a potom očitujući se na istu tražbinu koju je prijavio vjerovnik, istu ospori (tvrdeći da „ne postoji“ ona obveza koju je uvrstio u popis obveza), na kazneno djelo lažnog iskaza – u vidu podnošenja neistinitog i/ili nepotpunog popis imovine i obveza dužnika, u smislu čl. 17. st. 3. Stečajnog zakona, i jesu li uslijed takvog postupanja predstečajnog dužnika ispunjene pretpostavke za odbacivanje prijedloga odnosno obustavu predstečajnog postupka, uvažavajući ulogu suca u tom postupku i čl. 11. st. 3. Stečajnog zakona koji nalaže utvrđivanje važnih činjenica po službenoj dužnosti?

7) Vjerovnik ističe procesno stanje koje je prethodilo ovom prijedlogu za dopuštenje revizije:

- dužnik je 13. siječnja 2023. podnio prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka koji je dopunjen 1. veljače 2023.,

- rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-152/2023 od 6. veljače 2023. nad dužnikom je otvoren predstečajni postupak,
- predstečajni dužnik je dostavio plan restrukturiranja (objavljeno 6. veljače 2023., u 9:02) te u popisu obveza priznao tražbinu podnositelja ELGO-LUKS d.o.o. u iznosu od 281.884,31 eur / 2.123.857,36 kn,
- u popisu obveza koji je podnio predstečajni dužnik tražbina vjerovnika ELGO-LUKS d.o.o. navedena je na više mjesta, i to u dijelu 11. koji se odnosi na analizu svih obveza predstečajnog dužnika i u dijelu 12. koji se odnosi na ponudu vjerovnicima u predstečajnom postupku,
- vjerovnik ELGO-LUKS d.o.o. je pravovremeno prijavio svoju tražbinu u iznosu od 300.119,30 EUR,
- tražbina vjerovnika u iznosu od 286.999,30 EUR / 2.162.396,24 kn priznata je od predstečajnog povjerenika¹, po osnovi Ugovora o kratkoročnoj pozajmici od 4. ožujka 2019. i Aneksa u prijavljenom iznosu preostale glavnice od 2.008.276,64 kn / 266.544,12 EUR, po računu br. 1-1-0613 od 2. prosinca 2020. u prijavljenom iznosu od 138,58 EUR te po osnovi zateznih kamata na pozajmicu od 01/2021-01/2023 prema iznosima navedenim na kartici komitenta (str. 6. prijave),
- tražbina vjerovnika osporena je od predstečajnog dužnika u cijelosti jer da „tražbina ne postoji“,
- predstečajni dužnik nije naveo zašto je u popisu obveza naveo tražbinu u iznosu od 281.884,31 eur / 2.123.857,36 kn, a potom, očitujući se o toj prijavljenoj tražbini od strane dužnika (čl. 34. st. 1. alineja 3.) istu osporio (isključivo tvrdnjom „tražbina ne postoji“),
- prvostupanjski sud je pravomoćnim rješenjem od 29. rujna 2023. dopustio produženje roka trajanja predmetnog predstečajnog postupka za daljnjih 180 dana,
- prvostupanjski sud je pravomoćnim rješenjem poslovni broj St-152/2023-87 od 12. prosinca 2023. nastavio predmetni predstečajni postupak do pravomoćnosti odluke koja će biti donesena o planu restrukturiranja ili do drugačije odluke suda,
- prijedlog plana restrukturiranja dužnika od 2023. do 2026. godine od 27. svibnja 2024. objavljen je na e-Oglasnoj ploči 29. svibnja 2024.,
- ispravljenim popisom vjerovnika i prava glasa koja pripadaju vjerovnicima od 3. lipnja 2024. vjerovniku ELGO-LUKS d.o.o. prvo nije uopće priznao pravo glasa,
- rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-152/2023-165 od 4. srpnja 2024. dopunjen je ispravljeni popis vjerovnika i prava glasa koja pripadaju vjerovnicima od 3. lipnja 2024. te se na popis dodaje vjerovnik ELGO-LUKS d.o.o. Zagreb za iznos od 266.544,12 EUR za koji postoji ovršna isprava, a protiv predmetne odluke nije bio dopušten pravni lijek,
- ročište za raspravljanje i glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja održano je 10. srpnja 2024. na kojem je ELGO-LUKS d.o.o. Zagreb imao pravo glasa u iznosu od 266.544,12 EUR,
- ELGO-LUKS d.o.o. glasovao je PROTIV plana restrukturiranja,

¹ tražbina vjerovnika ELGO-LUKS d.o.o. u iznosu od 300.119,30 EUR osporena je od predstečajnog povjerenika samo za iznos od 13.120,00 EUR, zbog zastare (što je nesporno i nije od utjecaja na postupak)

- Trgovački sud u Zagrebu je Rješenjem broj St-152/2023-184 od 22. srpnja 2024. potvrdio plan restrukturiranja prema kojem će se tražbina svakog pojedinog vjerovnika namiriti u skladu s izmijenjenim planom restrukturiranja javno objavljenim na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda 29. svibnja 2024.,
- protiv prvostupanjskog rješenja žalbu su podnijeli 1. BKS Bank AG, Klagenfurt, Austrija, i (sada podnositelj prijedloga za dopuštenje revizije) vjerovnik 2. ELGO-LUKS d.o.o.,
- žalbe žalitelja su odbijene kao neosnovane Rješenjem broj PŽ-3485/2024-3 od 25. rujna 2024. godine.

8) Relevantni materijalno-pravni propisi za razmatranje od strane revizijskog suda su odredbe Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22).

Načela postupka
Članak 11.

(3) Sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze.

Popis imovine i obveza dužnika
Članak 17.

***(1) Popis imovine i obveza dužnika sastoji se od naznake:
(...)
7. obveza dužnika unesenih u njegove poslovne knjige***

***(2) U popisu imovine i obveza iz stavka 1. ovoga članka moraju se navesti podaci o pravnoj i činjeničnoj osnovi u odnosu na svaki dio imovine i obveza, te o dokazima, osobito ispravama, kojima se oni mogu potkrijepiti i potvrditi da su navedeni podaci točni i potpuni i da ništa od imovine i obveza nije zatajeno.
(3) Za davanje neistinitoga ili nepotpunoga popisa imovine i obveza, dužnik odgovara kao za davanje lažnoga iskaza u postupku pred sudom.***

Prijedlog plana restrukturiranja
Članak 27.

Prijedlog plana restrukturiranja mora sadržavati:

1. podatke o identitetu dužnika
2. podatke o identitetu povjerenika, ako se prijedlog plana restrukturiranja podnosi nakon otvaranja predstečajnoga postupka
3. podatke o imovini i vrijednosti imovine dužnika u trenutku podnošenja plana restrukturiranja
4. opis ekonomske situacije dužnika i položaja radnika te opis razloga i razmjera poteškoća dužnika.

5. činjenice i okolnosti iz kojih proizlazi postojanje prijetće nesposobnosti za plaćanje
6. izračun manjka likvidnih sredstava na dan priloženih financijskih izvještaja
7. mjere financijskoga restrukturiranja, uz vremensku naznaku njihova trajanja i izračun njihovih učinaka na manjak likvidnih sredstava
8. mjere operativnoga restrukturiranja, uz vremensku naznaku njihova trajanja i izračun njihovih učinaka na poslovanje uz posebnu naznaku mogućih općih posljedica u pogledu zapošljavanja, kao što su moguća otpuštanja, rad na kraće vrijeme i slično
- 9. plan poslovanja za razdoblje do kraja tekuće i za dvije sljedeće kalendarske godine uz detaljno obrazloženje razloga za utvrđivanje svake pozicije plana**
- 10. planiranu bilancu na zadnji dan razdoblja za koje je sastavljen plan poslovanja**
11. analizu svih tražbina prema visini i vrsti (tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, izlučna prava, razlučna prava, tražbine za koje se vodi postupak, neosigurane tražbine i druge tražbine)
12. ponudu vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu koja sadržava načine, rokove i uvjete namirenja tražbina
13. najavu zaduženja u novcu radi novoga financiranja, ako je dužnik takvu mjeru restrukturiranja predvidio i
14. planirani iznos troškova restrukturiranja
15. naznaku kategorija tražbina na koje plan restrukturiranja sukladno zakonu ne utječe
16. način obavještavanja radnika i način obavljanja savjetovanja s njima
- 17. obrazloženje u kojem se razjašnjava zašto plan restrukturiranja ima razumne izgleda za sprječavanje nesposobnosti dužnika za plaćanje i osiguravanje održivosti poslovanja, uključujući potrebne pretpostavke za uspjeh plana.**

Odlučivanje o prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka
Članak 32.

Sud će odbaciti prijedlog za otvaranje predstečajnoga postupka:

1. ako se vodi predstečajni postupak na temelju prije podnesenoga prijedloga
2. ako nije istekao rok od dvije godine od ispunjenja obveza iz prije potvrđenoga plana restrukturiranja
3. ako prijedlog nije podnesen od ovlaštenog podnositelja prijedloga
4. ako se pred sudom ili javnopravnim tijelom vodi postupak u kojem je dužnik stranka, a koji postupak **dužnik nije naveo u popisu imovine i obveza dužnika iako je znao ili morao znati za njegovo postojanje**
5. u drugim slučajevima propisanim ovim Zakonom.

Rješenje suda o planu restrukturiranja
Članak 61.a

Ako nisu ispunjene pretpostavke za potvrdu plana restrukturiranja, sud će rješenjem uskratiti potvrdu plana restrukturiranja i obustaviti predstečajni postupak.

Odlučivanje o potvrdi plana restrukturiranja
Članak 61.

(1) Nakon što vjerovnici prihvate plan restrukturiranja i dužnik da svoj pristanak na njega, sud će odlučiti o tome hoće li plan restrukturiranja potvrditi.

(2) Pravila ovoga Zakona o pristanku dužnika na stečajni plan odgovarajuće se primjenjuju na pristanak dužnika na plan restrukturiranja.

(3) Sud će po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu plana restrukturiranja:

1. ako je dužnik sposoban za plaćanje i ne postoji prijeteca nesposobnost za plaćanje njegovih obveza

2. ako su bitno povrijeđena pravila o sadržaju plana restrukturiranja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika i o pristanku dužnika, osim ako se nedostatak može otkloniti u kratkom roku koji će odrediti sud

3. ako je prihvrat plana restrukturiranja postignut na nedopušten način, osobito stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika

4. ako planom restrukturiranja nije određeno namirenje iznosa koji bi vjerovnici dobili da njihova tražbina nije osporena

5. ako je planom restrukturiranja predloženo pretvaranje tražbine jednog ili više vjerovnika u temeljni kapital dužnika, a članovi dužnika nisu u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima donijeli odluku kojom se to dopušta

6. ako se planom restrukturiranja u svrhu njegova ostvarenja predviđa novo financiranje koje neopravdano oštećuje interese vjerovnika ili

7. ako očito ne postoje razumni izgledi da bi plan restrukturiranja mogao spriječiti nastanak nesposobnosti plaćanja ili osigurati održivost poslovanja.

(4) Sud će na prijedlog vjerovnika, dužnika, dioničara, nositelja udjela te nositelja drugih osnivačkih prava pravnih osoba uskratiti potvrdu plana restrukturiranja ako je podnositelj prijedloga:

- planu restrukturiranja prigovorio najkasnije na ročištu za raspravljanje i glasovanje pismeno ili usmeno na zapisnik i

- planom restrukturiranja stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema.

(5) Prijedlog iz stavka 4. ovoga članka dopušten je samo ako podnositelj prijedloga učini vjerojatnim da je planom restrukturiranja stavljen u lošiji položaj.

(6) Radi utvrđenja je li sudionik plana restrukturiranja stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema sud može izvesti dokaz vještačenjem na trošak sudionika plana restrukturiranja koji tvrdi da je planom stavljen u lošiji položaj.

- 9) U odnosu na podnošenja prijedloga na temelju **članka 385.a st. 1. Zakona o parničnom postupku** radi se o **pravnim pitanjima** koja su važna za odluku u postupku i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i za razvoj prava u sudskoj praksi, posebno na predstečajne postupke pred trgovačkim sudovima u kojima sudjeluju brojni vjerovnici i odlučuje se o milijunskim potraživanjima vjerovnika, odnosno milijunskim dugovima predstečajnih dužnika.

Da odgovor u sporu ovisi o odgovoru na postavljena pitanja razvidno je iz stanja spisa, posebno iz sadržaja žalbe i obrazloženja drugostupanjskog suda.

Tako u odnosu na:

- a) Pitanje pod a), kad bi odgovor na pitanje bio da *„je počinjena bitna povreda postupka pred drugostupanjskim sudom ako drugostupanjska odluka o žalbi na rješenje o potvrđivanju plana restrukturiranja ne sadrži ocjenu žalbenih navoda od odlučnog značaja i/ili ako su izneseni razlozi uopćeni te se svode na tvrdnje da bi stanje bilo drugačije od onog kako ga predstavlja žalitelj“*;

to bi utjecalo na ishod spora jer bi sud ukinuo osporavano rješenje u kojem nema dostatne ocjene odlučnih žalbenih navoda s uputom sudu da se očituje konkretno o žalbenim razlozima.

- b) Pitanje pod b), kad bi odgovor na pitanje bio da *„je sud dužan, pri odlučivanju o potvrđivanju plana restrukturiranja, u smislu čl. 61. Stečajnog zakona, ispitati sadržaj plana restrukturiranja i razloge za eventualnu obustavu i o tome navesti razloge kako bi stranke imale mogućnost ispitivanja pravilnosti zaključaka suda“*;

to bi utjecalo na ishod spora jer bi sud ukinuo osporavana rješenja jer niti jedan sud nije ispitao sadržaj plan niti razloge za obustavu.

- c) Pitanje pod c), kad bi odgovor na pitanje bio da *„drugostupanjski sud, koji odlučuje o žalbi na rješenje o potvrdi plana restrukturiranja, ne može otkloniti žalbene navode o tome da plan restrukturiranja nema obvezni sadržaj, u smislu čl. 27. Stečajnog zakona, uopćenim navođenjem da „iz plana proizlazi njegova zakonitost“, već se dužan konkretno i određeno izjasniti u kojem dijelu plana su navedeni određeni obvezni dijelovi za koje vjerovnik konkretno navodi da nedostaju“*;

to bi utjecalo na ishod spora jer bi sud ukinuo osporavano rješenje u kojem nije sadržana stvarna ocjena predmetnog žalbenog razloga te ovakvo obrazloženje nije dostatno u smislu prava na obrazloženu odluku, učinkoviti pravni lijek i pravično suđenje.

- d) Pitanje pod d), kad bi odgovor na pitanje bio da *„drugostupanjski sud koji odlučuje o žalbi na rješenje o potvrdi plana restrukturiranja ne može otkloniti žalbene navode o tome da ne postoje razumni izgledi da se planom spriječi nesposobnost za plaćanje i osigura održivost poslovanja, što je razlog za uskraćivanje potvrde plana restrukturiranja prema čl. 61. st. 3. t. 7. Stečajnog zakona, u situaciji kad žalitelj konkretno obrazlaže svoju tvrdnju i dostavlja dokaze za istu, otkloniti žalbene navode uopćenim navođenjem da je „prvostupanjski sud ocijenio da postoje razumni izgledi“, već se dužan konkretno i određeno izjasniti zašto je ocjena prvostupanjskog suda pravilna, u vezi s konkretnim žalbenim razlozima“*;

to bi utjecalo na ishod spora jer bi sud ukinuo osporavano rješenje u kojem nije sadržana stvarna ocjena predmetnog žalbenog razloga te ovakvo obrazloženje nije dostatno u smislu prava na obrazloženu odluku, učinkoviti pravni lijek i pravično suđenje.

- e) Pitanje pod e), kad bi odgovor na pitanje bio da je „sud dužan po proteku rokova iz članka 63. st. 1. i 2. Stečajnog zakona donijeti rješenje o obustavi predstečajnog postupka, sukladno odredbi članka 63. st. 3. Stečajnog zakona, te da se obvezna primjena te odredbe isključiti pa niti ako je rješenjem suda bio produljen taj rok i ako je sud nastavio predmetni predstečajni postupak do pravomoćnosti odluke koja će biti donesena o planu restrukturiranja, niti ako je u postupku bilo više žalbi, jer to ne proizlazi iz jasne i izričite zakonske odredbe“;

to bi utjecalo na ishod spora jer bi sud ukinuo osporavano rješenje u kojem su otklonjeni ti žalbeni razlozi.

- f) Pitanje pod f), kad bi odgovor na pitanje bio da su „sudovi u predstečajnom postupku dužni ispitati dokaze koji su važni za utvrđenje činjenica koja su važne za ocjenu plana restrukturiranja, u koju obvezu spada i ispitivanje financijskih izvješća koje je sam dužnik sastavio i predao FINA-i, a koji dokazuju neodrživost plana o kojem se odlučuje, odnosno da sud taj dokaz ne može otkloniti i odbiti razmotriti s tvrdnjom da nije bio predmet raspravljanja na ročištu za glasovanje, a uvažavajući i obvezu suda da po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga izvodi sve potrebne dokaze u smislu čl. 11. st. 3. Stečajnog zakona“;

to bi utjecalo na ishod spora jer bi sud ukinuo osporavano rješenje u kojem su otklonjeni ti žalbeni razlozi.

- g) Pitanje pod f), kad bi odgovor na pitanje bio da je „sud u predstečajnom postupku po službenoj dužnosti dužan ispitati ukazuje li postupanje dužnika koji tražbinu određenu vjerovnika uvrsti u popis imovine i obveza (čl. 17. Stečajnog zakona), a potom očitujući se na istu tražbinu koju je prijavio vjerovnik, istu ospori (tvrdeći da „ne postoji“ ona obveza koju je uvrstio u popis obveza), na kazneno djelo lažnog iskaza – u vidu podnošenja neistinitog i/ili nepotpunog popis imovine i obveza dužnika, u smislu čl. 17. st. 3. Stečajnog zakona, pa su uslijed takvog postupanja predstečajnog dužnika ispunjene pretpostavke za odbacivanje prijedloga odnosno obustavu predstečajnog postupka, uvažavajući ulogu suca u tom postupku i čl. 11. st. 3. Stečajnog zakona koji nalaže utvrđivanje važnih činjenica po službenoj dužnosti“;

to bi utjecalo na ishod spora jer bi sud ukinuo osporavano rješenje u kojem su otklonjeni ti žalbeni razlozi te bi ocjenom ovih okolnosti postupak imao biti obustavljen.

- 10)** Iz činjenice da postoje brojne nedorečenosti predstečajnog postupka, a uvažavajući i veliku vjerojatnost da će sudovi zauzimati različite stavove o predmetnim pitanjima, slijedom zakonskih praznina, proizlazi potreba da najviši sud o postavljenim pitanjima izrazi svoj stav.

Općenito odredbe Stečajnog zakona očito nisu dovoljno pristupačne, precizne i predvidive u svojoj primjeni, a dijelom i zbog propusta sudova da vrše svoju ulogu u predstečajnom postupku, olako dopuštajući predstečajnom dužniku manipuliranje cijelim postupkom. Pravičan interes između prava vjerovnika i dužnika u ovom slučaju nije ni ispitan, a niti je ostvaren.

Vjerovnik upućuje da potreba davanja odgovora na pitanja proizlazi i iz prethodnog dijela ovog prijedloga u kojem je vjerovnik sažeo na koja sve pitanja je drugostupanjski sud odbio dati odgovore.

Općenito se naglašava potreba da predstečajni postupci budu transparentni i da se stvore pretpostavke u kojima će se zakonske odredbe primjenjivati jednako na sve te da će se pružiti makar načelna sigurnost vjerovnicima da sudovi neće dopustiti da **dužnik olako zloupotrebljava predstečajni postupak i zaobilazi ne samo načelni cilj i svrhu predstečajnog postupka, već i kogentne odredbe Stečajnog zakona koji mu, pod prijetnjom materijalne i kaznene odgovornosti, ali i obustave predstečajnog postupka, nalažu određeno postupanje.**

Dužnost suda da ispituje činjenice i dokaze važne za predstečaj, po prirodi stvari obuhvaća dužnost ispitivanja svih okolnosti koje ukazuju na moguće zloporabe postupka od strane dužnika, posebno kad se vjerovnik na njih konkretno poziva i dostavlja dokaze.

Riječ je o pravnim pitanjima o kojima **još** uvijek nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a odgovor revizijskog suda na predmetna pravna pitanja je važan za odluku u ovom postupku, a osim toga i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i za razvoj prava u sudskoj praksi, kako je to prethodno opisano ne samo za ovaj predstečajni postupak, već i za sve ostale predstečajne postupke, kako bi se u budućnosti spriječile ovakve makinacije.

U pogledu Stečajnog zakona radi se o novijim odredbama u zakonodavstvu Republike Hrvatske (stupila na snagu dana 31. ožujka 2022. godine) pa je svakako potrebna što ranija intervencija Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a kako bi sudovi pravilno i zakonito provodili predstečajne postupke, primjenom svih odredbi koje je zakonodavac propisao. Intervencija revizijskog suda u vidu davanja odgovora na pravna pitanja je svakako u ovim okolnostima u funkciji razvoja prava kroz sudsku praksu. Važnost davanja odgovora proizlazi i iz činjenice da se o određenim pitanjima već sada stvara različita praksa, k tome istog suda, a postojanje upravo suprotne prakse u ovom predmetu isti sud paušalno otklanja navođenjem da nije ista činjenična osnova (naravno, bez očitovanja u čemu se ogleda pravno značajna razlika tih činjenica).

11) Vjerovnik se u pogledu karaktera roka za dovršetka postupak (pitanje pod e)) poziva na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1329/2024 od 26. ožujka 2024., u kojem je zauzet upravno suprotan stav od stava suda u ovome predmetu da je dopušteno prekoračenje tog roka, i to očito sve dok postupak ne dovrši (?). Za ovu odluku drugostupanjski sud arbitrarno govori da je činjenično stanje drugačije, propuštajući obrazložiti u kojem to uopće dijelu, a jer je u oba primjera vrlo jasno da je prekoračen rok od 300 dana i da nakon tog roka vođenje postupka nije diskrecijska ocjena suda.

Vjerovnik se poziva i na odluku Visokog upravnog suda broj Republike Hrvatske broj Usž 4446/2020-2 od 26. svibnja 2021., u kojem je sud ocijenio i u ranijem zakonodavnom uređenju utvrdio da je (bilo) riječ o roku prekluzivnog karaktera te da postupak, po proteku tog prekluzivnog roka, treba obustaviti.

12) Za pravni poredak i jedinstvenu primjenu prava te povjerenje javnosti u pravosuđe iznimno je važno da revizijski sud zauzme stav o svim postavljenim pitanjima, a jer praksa pokazuje da predstečajni dužnici cijeli postupak predstečaj zloupotrebljavaju na štetu vjerovnika. U državi koja bi se trebala temeljiti na ustavnoj vrednoti vladavine prava i načelu pravne sigurnosti, došli smo do toga da se smatra normalnim da se dužnik, bez opravdanog, objektivnog i razumnog razloga, bar onog koji je pravno dopušteni, privilegira do te mjere da mu se ne samo dopušta da većinu za prihvrat plana restrukturiranja postigne na nedopušteni na način da ospori tražbine koje ima zavedene u poslovnim knjigama, pa čak i one koje je prethodno sam naznačio u popisu imovine i obveze.

Dodatno se vjerovniku ne daje niti stvarna mogućnost da učinkovito ospori planove (i) koji nemaju obvezi sadržaj (ii) kod kojih nema razumnih izgleda da bi plan restrukturiranja mogao spriječiti nastanak nesposobnosti plaćanja ili osigurati održivost poslovanja, (iii) u kojima je prihvrat postignut na nedopušten način, i to jer sudovi samo potvrđuju bilo koji plan, uopćenim navođenjem da ono što tvrdi žalitelj ne bi bilo točno.

Stoga bi dopuštanje revizije u odnosu na postavljena pitanja osiguralo pravnu sigurnost, dosljednost i transparentnost u predstečajnom postupku te bi se omogućilo sudovima, strankama i javnosti da formiraju svoja očekivanja i postupanja u skladu sa stavovima revizijskog suda. Napominje se, s druge strane, da formalističko ignoriranje ovih pitanja može dovesti do ozbiljnih posljedica po cjelokupno gospodarstvo, za sve vjerovnike i cjelokupni predstečajni postupak, a postavlja se pitanje svijesti o osnovanoj sumnji da su počinjena kaznena djela.

Stoga je ključno da sud detaljno razmotri pitanja i očitu važnost davanja odgovora na postavljena pitanja, s ciljem osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi, a posebno jer je riječ o pravnim pitanjima o kojima nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, pogotovo jer o određenim pitanjima praksa viših sudova nije jedinstvena te se i o ostalima mogu očekivati različite odluke.

- 13)** U odnosu na podnošenje prijedloga na temelju **članka 385.a st. 2. Zakona o parničnom postupku**, prema kojoj odredbi će Vrhovni sud Republike Hrvatske dopustiti reviziju i ako stranka učini vjerojatnim da joj je u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, vjerovnik se poziva na prethodno iznesene razloge.
- 14)** Vjerovnik ELGO-LUKS d.o.o. uz prijedlog za dopuštenje revizije dostavlja revizijskom sudu i relevantnu dokumentaciju iz spisa posl. broj **St-152/2023** Trgovačkog suda u Zagrebu (predstečajnog postupka nad dužnikom ZAGREBGRADNJA d.o.o.):
- 15)** Vjerovnik ELGO-LUKS d.o.o. predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske sukladno članku 19. st. 8. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22) i odgovarajućim odredbama Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22) **dopusti podnošenje revizije prema ovom prijedlogu** za dopuštenje revizije i u odnosu na postavljena pravna pitanja i u odnosu na opisane povrede ustavnih i konvencijskih prava vjerovnika iz Ustava Republike Hrvatske i Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, sve **u odnosu na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3485/2024-3 od 25. rujna 2024. u predstečajnom postupku Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-152/2023.**

Zagreb, 21. studenog 2024. godine

Vjerovnik: **ELGO-LUKS d.o.o.**, po

Prilozi:

1. rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3485/2024-3 od 25. rujna 2024.
2. žalba na Rješenje od 22. srpnja 2024. godine, s prilogima
3. Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-152/2023-184 od 22. srpnja 2024. godine
4. plan restrukturiranja koji je potvrđen
5. Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu poslovni broj St-152/2023 od 4. srpnja 2024. godine
6. zadužnica broj Ov-3379/2019
7. zapisnik s ročišta od 27. lipnja 2024.
8. zapisnik s ročišta od 10. srpnja 2024.
9. tablice prijavljenih tražbina (tražbina vjerovnika pod t. 39.)
10. očitovanje predstečajnog povjerenika o tražbinama (o tražbini vjerovnika na 13/62 str.)
11. prijava tražbine vjerovnika u predstečajni postupak poslovni broj St-152/2023 od 12. ožujka 2024. godine
12. Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu poslovni broj St-152/2023 od 12. ožujka 2024. o utvrđenim i osporenim tražbinama
13. rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1549/2024-3 od 10. travnja 2024. godine
14. (sudska praksa) rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1329/2024 od 26. ožujka 2024.
15. (sudska praksa) prikaz odluke Visokog upravnog suda broj Republike Hrvatske broj Usž 4446/2020-2 od 26. svibnja 2021.